

Arrest

nr. 268 480 van 18 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de L'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 10 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS *loco* advocaat V. HENRION en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 7 februari 1984 te Kosti in de staat Witte Nijl. U heeft de Soedanese nationaliteit. U behoort tot de stam Misserya.

U groeide op in Kosti maar verhuisde eind jaren negentig of begin 2000 naar Khartoem, waar u in Omdurman woonde. U studeerde een bachelorprogramma onderhoud van computers aan de faculteit van IT en communicatiewetenschappen van de universiteit van Al Jazeera. U had daarna een eigen zaak in het onderhoud van computers.

U sloot zich in 2009 aan bij de politieke partij "Sudanese Democratic Solidarity Party", waar u secretaris was voor de jongeren. De partij verloor de verkiezingen van 2010. U was zelf geen kandidaat bij de verkiezingen van 2010.

U werd drie maal gearresteerd. De eerste maal werd u willekeurig gearresteerd in de nasleep van de aanval op Omdurman in Khartoem in 2008. De tweede maal – u weet niet meer wanneer – werd u gearresteerd omdat de veiligheidsdiensten op zoek waren naar uw huisgenoot. De derde keer werd u gearresteerd in 2013 toen u schoolgerief wou verkopen in de buurt van het Ministerie van Onderwijs en u weigerde te betalen aan de veiligheidsdiensten. U werd meegenomen en de volgende dag moest u voor een soort rechter verschijnen. Daarna werd u vrijgelaten, op voorwaarde dat u zich opnieuw zou aanmelden de volgende dag. Twee dagen na uw arrestatie nam u deel aan de betogingen in Khartoem, waardoor u zich niet kon aanmelden. Daarop bent u gevlucht uit Soedan.

U vroeg asiel aan in Griekenland in 2014, maar u wachtte niet lang daar en reisde door naar Duitsland, waar u opnieuw asiel aanvraagde. Uw verzoek werd in eerste aanleg en beroep onontvankelijk verklaard.

U legt volgende documenten voor ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming:

1. *Oprichtingsakte partij (arabisch + Engelse vertaling)*
2. *Oprichtingsakte partij (vertaling Engels)*
3. *Medisch attest Médecins du Monde*
4. *Attest Soedanese elektriciteitsmaatschappij (+ Duitse vertaling)*
5. *Attest National Information Centre*
6. *Certificaat University of Gezira*
7. *Diploma Telecommunication Training Centre (+ Duitse vertaling)*
8. *Medisch attest Duitsland dd. 17/09/2015*
9. *Medisch attest Duitsland dd. 07/12/2017*
10. *Afspraakbevestiging Centre Hospitalier de Wallonie picarde*
11. *Oponamedocumenten Centre Hospitalier de Wallonie picarde*

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u gezondheidsproblemen (astma) had en vaak naar het toilet moest kunnen gaan. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. U kreeg de mogelijkheid om aan te geven wanneer u nood had aan een pauze om naar het toilet te gaan en maakte hier ook gebruik van. Bij het tweede persoonlijk onderhoud werd een volledige dag voorzien om er zeker van te zijn dat er voldoende tijd was om u te horen zonder dat u een derde keer zou moeten terugkomen. Hoewel uw gezondheidssituatie toen stabiel was, had u ook toen de gelegenheid om extra pauzes te vragen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen en uit de inhoud van de door u neergelegde documenten niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 of uit een reëel risico op ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Duitsland op 26 maart 2014. Dit verzoek werd met een negatief antwoord beëindigd zowel in eerste aanleg als in beroep. Het CGVS heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België uw asiëldossier opgevraagd aan de bevoegde Duitse asiëlinstanties (en kan u terugvinden in het administratieve dossier – blauwe map). Er dient te worden vastgesteld dat er een aantal tegenstrijdigheden in uw relaas zijn in vergelijking met uw verklaringen in Duitsland, vooral in eerste aanleg. Dit gaat in de eerste plaats over uw politieke activiteiten, die u in Duitsland in beroep wel heeft aangehaald, maar ook over andere aspecten, zoals uw verhuis naar Khartoem en uw verschillende arrestaties.

Wat uw politieke activiteiten betreft, verklaart u bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u in het kader van uw eerste asiëlaanvraag in Duitsland sprak over: “enkel over politieke engagementen, maar toen ik voor de tweede keer asië heb aangevraagd, wou ik meer details vertellen over de politieke partij. Ze hebben mij de kans niet gegeven.” (CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 01.07.2021, p. 4 (verder NPO 1)). In de schriftelijke neerslag van het verhoor staat echter woordelijk dat u niet geïnteresseerd was in politiek (Niederschrift über die Anhörung gem. § 25 AsylVfG, p. 3) en werd u letterlijk de vraag gesteld “Waarom zou regering u opnieuw opsluiten als u nooit politiek actief of geïnteresseerd bent geweest?”, wat u op dat moment niet weerlegde (Ibidem, p. 3). Uit het verdere verslag blijkt nergens enige vermelding van “politieke engagementen”, zelfs niet wanneer de interviewer nogmaals herhaalt “u zei eerder dat u niet in politiek geïnteresseerd was” (Ibidem, p. 4). Niet alleen legt u hier tegenstrijdige verklaringen over af voor het CGVS, ook is het zeer opmerkelijk dat u uw vermeende politieke activiteiten niet meteen ter sprake bracht voor de Duitse asiëlinstanties, maar pas drie jaar later, in beroep. Het CGVS ziet niet in waarom u in eerste aanleg in Duitsland niet meteen uw beweerdde politieke activiteiten ter sprake zou hebben gebracht voor de Duitse asiëlinstanties – zeker omdat men u hierover uitdrukkelijke vragen heeft gesteld. Van een verzoeker met een oprechte vrees ten opzichte van diens land van herkomst, kan immers verwacht worden dat hij bij aanvang van zijn ingediende verzoek om bescherming oprecht is over zijn levensloop in het land van herkomst en de gebeurtenissen die aan de basis zouden hebben gelegen van de problemen in dit land.

Daarnaast zijn uw verklaringen ook tegenstrijdig wat betreft de modaliteiten en de redenen voor uw verhuis naar Khartoem. Zo verklaarde u voor de Belgische asiëlautoriteiten dat u eind jaren negentig of begin jaren 2000 **alleen naar Khartoem verhuisde** om er aan de universiteit te studeren (NPO 1, p. 5; CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 11.08.2021, p. 3 (verder NPO 2)). Voor de Duitse autoriteiten had u echter verklaard dat u in 2002 **door uw vader samen met uw broers en zussen naar Khartoem gestuurd werd** omwille van stammenconflicten en geen contact meer had met uw familie in West-Soedan (Niederschrift über die Anhörung gem. § 25 AsylVfG, p. 3). Hiermee geconfronteerd is uw weinig verhelderende antwoord: “Neen, kijk voor de duidelijkheid, hier heb ik alles eerlijk verteld. Ik kan het wel gebruiken, en ik denk dat het sterk is voor mijn relaas, maar neen, het is niet waar” (NPO 2, p. 17). Gevraagd waarom het dan wel zo genoteerd is in Duitsland, beweert u dat u het niet zo gezegd hebt en misschien verkeerd begrepen was (NPO 2, p. 17). Dit is geen valabel argument aangezien u in Duitsland in beroep ging tegen uw beslissing. Het gaat bovendien ook over meer dan een klein detail: zowel de timing, de redenen als de modaliteiten zijn verschillend.

Ten laatste legt u ook wat betreft uw arrestatie(s) tegenstrijdige verklaringen af. Voor de Duitse autoriteiten verklaarde u dat u **één keer gearresteerd** werd in 2008. U kreeg de vraag of u daarna nog opnieuw gearresteerd werd, waar u letterlijk op antwoordde: “neen, dat was enkel in het jaar 2008” (Niederschrift über die Anhörung gem. § 25 AsylVfG, p. 3). Voor het CGVS verklaart u echter dat u **drie keer gearresteerd** werd. Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, beweert u dat dat enkel tijdens het eerste interview (in Duitsland) was, dat u niet van plan was in Duitsland te blijven en later fouten rechtgezet hebt bij de rechtbank (NPO 2, p. 17).

U geeft bovendien geen overtuigend antwoord op de vraag waarom u niet vanaf het begin de volledige waarheid sprak in Duitsland: “omdat in die tijd alle Soedanezen geweigerd werden” (NPO 2, p. 8). Gevraagd waarom u de waarheid zou verzwijgen als u een goed argument had, herhaalt u dat u wist dat u geweigerd zou worden, en op de vraag waarom u wist dat u geweigerd zou worden, geraakt u niet verder dan “dat was een algemene beslissing tegen Soedanezen” (NPO 2, p. 8). Bij de tweede confrontatie blijft u hetzelfde herhalen: “omdat ik niet in Duitsland wou blijven, en ik wist op voorhand dat ik zal geweigerd worden” (NPO 2, p. 18). Op basis van die redenering – dat u al op voorhand wist dat u geweigerd zou worden – had u in dat geval net niets te verliezen door onmiddellijk de waarheid te spreken, zoals u ook werd meegedeeld tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO 2, p. 8). Bovendien mag er van een verzoeker – des te meer van een hoogopgeleide verzoeker zoals u – verwacht worden dat hij

onmiddellijk de waarheid vertelt zodra hij een verzoek tot internationale bescherming indient en een terechte en oprechte vrees heeft ten aanzien van zijn land van herkomst. Het gegeven dat u de Duitse asielinstanties de ware toedracht van uw verzoek tot internationale bescherming onthouden heeft, zoals u zelf aangeeft, tast de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag aan. Van iemand die een oprechte vrees voor vervolging heeft ten opzichte van diens land van herkomst mag immers verwacht worden dat hij de waarheid vertelt tijdens en na het indienen van een verzoek om internationale bescherming. **De vaststelling (en uw verklaring) dat u niet onmiddellijk de waarheid heeft verteld voor de Duitse asielinstanties doet dan ook zoals gezegd ernstige vragen rijzen bij de oprechtheid van de door u aangehaalde vrees ten opzichte van uw beweerd land van herkomst. Dit ondermijnt ook uw algemene geloofwaardigheid.**

Naast het feit dat u een aantal manifest tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, overtuigt u niet wat uw beweerd West-Soedanese roots betreft, die voor u een bron van problemen en discriminatie zouden zijn. U verklaart “ik ben oorspronkelijk van West-Soedan” en legt uit “het betekent mijn wortels (...) niet daar geboren” (NPO 1, p. 7). U legt later ook uit dat u daarmee de regio groot Darfoer bedoelt (NPO 2, p. 5). Uw grootouders zouden volgens u afkomstig zijn van West-Soedan en u zou daardoor nog steeds gezien worden als West-Soedanees (NPO 1, p. 7), maar u heeft geen idee waar ze vandaan kwamen (NPO 2, p. 5). Ook kent u de geboorteplaats van uw vader niet (NPO 1, p. 11), u weet enkel dat hij Misseriya is. U bent zelf geboren en opgegroeid in Kosti, staat Witte Nijl. Ook haalt u uw stam aan als element dat zou moeten aantonen dat u roots hebt in West-Soedan, maar wat betreft uw zogenaamde West-Soedanese stam bent u niet overtuigend: u weet enkel dat u tot de stam Misseriya behoort, volgens u deel van “de Westerse stammen in Darfoer” (NPO 1, p. 13). U zegt letterlijk “ik weet niet veel over mijn stam” (NPO 1, p. 13) en weet zelfs niet of dit een Afrikaanse of Arabische stam is (NPO 2, p. 4). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, is het een Arabische stam (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Ook blijft u op de oppervlakte bij vragen over Afrikaanse stammen in het algemeen en is één van de drie stammen die u wél kan opnoemen zelfs een Arabische stam (Rizeigat – zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) (NPO 2, p. 4). Ook op de vraag welke Arabische stammen u kent, moet u het antwoord schuldig blijven (NPO 2, p. 4). De aan uw vermeende oorsprong gerelateerde en aangehaalde discriminaties in Khartoem zijn ook niet meteen overtuigend. U haalt aan dat u vaak te horen kreeg dat u terug moest keren naar West-Soedan, maar u kan deze bewering niet concreet maken (NPO 2, p. 5, 6, 8). Op de vraag door wie u dan gediscrimineerd werd, geeft u geen concreet antwoord (NPO 2, p. 6). U haalt daarnaast aan dat u geselecteerd werd om te beginnen werken bij een bedrijf in Khartoem en daarna toch ontslagen werd omdat u van West-Soedan was, maar u kan deze boude beweringen op geen enkele manier staven (NPO 2, p. 6). U ondervond bovendien geen problemen om identiteitsdocumenten te verkrijgen en beschikt over een nationaal nummer (NPO 2, p. 7). U heeft ook zonder problemen kunnen studeren en u behaalde een bachelordiploma in de hoofdstad. U slaagde erin een eigen zaak op te starten. **Uit het voorgaande blijkt bijgevolg dat u niet weet te overtuigen wat uw beweerd West-Soedanese roots betreft – niet door overtuigende verklaringen, noch door enig (begin van) materieel bewijs.** U komt in feite niet verder dan de boude bewering dat u West-Soedanese roots zou hebben zonder enige verdere toelichting over deze beweerd roots te kunnen geven. Zelfs indien u effectief uit West-Soedan afkomstig zou zijn en tot de Misseriya stam zou behoren, waar u overigens evenmin iets over kan vertellen, blijkt uit informatie ter beschikking van het CGVS bovendien dat deze stam een Arabische stam is. Uit beschikbare informatie blijkt niet dat Darfuri Arabieren risico lopen op vervolging door de overheid louter omwille van hun (oorspronkelijke) herkomst uit Darfur. Er blijkt evenmin dat Arabieren uit Darfur bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun (oorspronkelijke) herkomst uit Darfur risico lopen op vervolging. Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit Arabier uit Darfur te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat uw politieke activiteiten betreft, werd hierboven reeds opgemerkt dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegde en hier pas zeer laat melding van maakte tijdens uw procedure in Duitsland, waardoor uw verklaringen in het algemeen reeds in twijfel kunnen worden getrokken. Ook is de reden die u geeft voor uw plotse politieke interesse weinig overtuigend. U werd in 2009 politiek actief omdat u niet meer tegen de “gruwelijke gebeurtenissen” in Darfoer kon en vond dat u iets moest doen (NPO 1, p. 7). U geeft zelf toe dat u **helemaal niet met politiek bezig was** tijdens uw studies aan de universiteit (NPO 1, p. 7). U heeft enkel een vaag antwoord klaar op de vraag waarom u pas actief werd toen het conflict in Darfoer toch al een vijftal jaar bezig was: “misschien omdat ik meer op de hoogte was van de situatie in Darfoer, en ook omdat ik in de hoofdstad vanalles heb

meegemaakt, ik besepte wat het betekent, het probleem van Darfoer (NPO 2, p. 8). U bent bovendien maar vaagweg op de hoogte van de activiteiten van de partij ("ik heb u juist verteld dat de partij heeft deelgenomen aan de verkiezing en heeft verloren" NPO 2, p. 9) en ook uw antwoord op de vraag wat de partij dan deed om stemmen te winnen bij de verkiezingen is heel vaag (NPO 2, p. 9). Bovendien gaat het over een erg korte periode en eerder beperkte activiteiten: u zou lid geworden zijn in 2009, de partij was na de verloren verkiezingen in 2010 amper tot niet meer actief, en u nam zelf nooit deel aan de verkiezingen. Het CGVS ziet bovendien niet in – indien geloof zou worden gehecht aan uw erg beperkte zelfverkleerde politieke activiteiten – waarom u op heden enig risico zou lopen in geval van terugkeer naar Soedan – meer dan tien jaar later – bovendien in een gewijzigde politieke context.

Wat uw beweerde arrestaties betreft, moet opnieuw worden vastgesteld dat u zoals eerder reeds aangehaald tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd in Duitsland en in België: u verklaarde daar dat u één maal werd opgepakt in 2008 en daarna niet meer, terwijl u voor het CGVS verklaart dat u drie maal werd opgepakt. Ook is de situatie van 2008, wanneer u voor het eerst gearresteerd zou zijn in de nasleep van de aanval door de Justice and Equality Movement op Omdurman en Khartoem, niet meer actueel. U geeft bovendien zelf aan "dat was willekeurig, en het was hoogstwaarschijnlijk omwille van huidskleur" (NPO 2, p. 12). Zelfs al bent u toen effectief gearresteerd, wat te betwijfelen valt in het licht van uw algehele geloofwaardigheid die reeds sterk wordt ondermijnd door uw tegenstrijdige verklaringen, en door uw twijfelachtige verklaringen over uw beweerde West-Soedanese roots, dan was u vooral op het verkeerde moment op de verkeerde plaats, eerder dan dat u persoonlijk werd geïdendeerd.

Over uw tweede arrestatie bent u bovendien heel vaag, u weet niet meer wanneer deze zou hebben plaatsgevonden. U bent zelfs niet duidelijk over de aanleiding "het ging over veiligheidsredenen, over flyers of zo iets" (NPO 2, p. 13). U voegt eraan toe dat ze iemand zochten met wie u samen woonde en: "dat is het probleem van de gemeenschappelijke woning" (NPO 2, p. 14). De veiligheidsdiensten waren toen dus niet naar u op zoek, maar naar een andere persoon.

De derde en laatste aanhouding lijkt ook niet gelinkt aan uw beweerde politieke activiteiten, maar eerder te wijten aan een dispuut met enkele overheidsfunctionarissen. U werd geïdendeerd toen u aan een kraampje papierwaren en schoolspullen stond te verkopen aan het Ministerie van Onderwijs (NPO 2, p. 14). U verklaart letterlijk dat u werd meegenomen omdat u geen smeergeld wou betalen aan de mannen die u viseerden (NPO 2, p. 15). U voegt eraan toe "ze hebben niet gesproken over de politiek, maar ik weet dat het omwille van die reden is" (NPO 2, p. 15). De link met uw politieke activiteiten is dus een loutere veronderstelling van uw kant. Er zijn geen redenen om aan te nemen dat u opnieuw om dezelfde reden gearresteerd zou worden. De door u aangehaalde arrestaties blijken bijgevolg eerder willekeurige arrestaties dan het gevolg van bepaalde politieke activiteiten of bepaalde roots of achtergrond – indien al geloof kan worden gehecht aan deze drie arrestaties.

Bijgevolg kan algemeen besloten worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde voor de Duitse en Belgische asielautoriteiten, die uw algemene geloofwaardigheid sterk ondermijnen. Bovendien overtuigt u niet wat betreft uw West-Soedanese roots en waren uw beweerde politieke niet van die aard dat u een doelwit zou vormen voor de Soedanese autoriteiten. Bovendien waren ze van erg korte duur en vonden ze meer dan tien jaar geleden plaats waardoor eveneens de actualiteit ervan in vraag gesteld kan worden – zeker in het licht van de recente politieke veranderingen in Soedan. Ook over uw arrestaties legt u bovendien tegenstrijdige en erg vage verklaringen af. U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u een actuele vrees heeft bij terugkeer naar Soedan of dat u enig risico zou lopen in geval van terugkeer naar uw land van herkomst.

De door u in het kader van uw procedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke waarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift als een enig middel het volgende aan:

“Schending van

- *het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;*
- *van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- *het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie*
- *het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”*

Hij geeft een theoretische uiteenzetting over voornoemde regelgeving.

Hij ontwikkelt het middel verder als volgt:

“1) Antwoord op de motivering van de bestreden beslissingen omtrent de asielaanvraag van de eiser

a) De asielaanvraag in Duitsland

De verzoeker werd bij zijn aankomst in Duitsland verkeerdelijk geadviseerd door landgenoten. Hij werd geadviseerd om niet de volledige waarheid te spreken, aangezien hij toch sowieso een negatieve beslissing zou krijgen. Net omdat hij niet zijn volledige verhaal deed, kreeg hij inderdaad een negatief antwoord op zijn verzoek in Duitsland.

Hij ging echter tegen deze beslissing in beroep. Intussen tot inzicht gekomen, haalde hij in beroep wél zijn politieke activiteiten aan, zoals ook bevestigd wordt in de bestreden beslissing (p. 2). Het mocht echter niet baten, en ook in beroep werd zijn verzoek afgewezen. De eiser besloot echter om een tweede asielaanvraag in te dienen, aangezien hij nu begreep dat hij van in het begin eerlijk en volledig had moeten zijn.

De verzoeker ontkent dan ook niet dat zijn verklaringen tijdens zijn eerste interview niet volledig overeenstemmen met de waarheid. Hij was daarover daarenboven eerlijk tijdens zijn interviews in België. Hij beseft ten volle dat hij een fout maakte door het “advies” van zijn landgenoten op te volgen. Echter mag het niet zo zijn dat deze initiële fout tegen hem gebruikt blijft worden. Zijn verklaringen tijdens de beroepsprocedure in Duitsland komen wél overeen met zijn verklaringen in België. Helaas werd hem tijdens zijn tweede interview in Duitsland niet de kans gegeven om opnieuw zijn relaas op uitgebreide wijze te doen, waardoor hij uiteindelijk in België pas voor de eerste keer zijn uitgebreide verhaal kon doen (NPO 1 p. 4).

Daarenboven moet rekening gehouden worden met de context waarin de verzoeker Duitsland is binnengekomen. Hij diende zijn verzoek om internationale bescherming in 2014 in, op een moment dat Europese landen te maken hadden met een zeer hoog aantal asielaanvragen. Tijdens zijn interviews in België verklaarde hij inderdaad dat hij in zijn beroepsprocedure niet de kans kreeg om zijn foutieve verklaringen recht te zetten, en dat zijn tweede asielaanvraag daarenboven niet ernstig geanalyseerd werd. Daarom heeft hij in feite niet de kans gekregen om zijn problemen uit te leggen, nadat hij in eerste instantie slecht advies opvolgde.

b) De West-Soedanese roots

De eiser gaf tijdens zijn persoonlijke onderhoud in België aan dat zijn familie West-Soedanese roots heeft. Echter stelde hij duidelijk dat hij hiermee niet bedoelde dat hij daar geboren was. Hij bedoelde dat zijn voorouders van West-Soedan afkomstig zijn, en dat dit te zien is aan zijn gelaatstrekken.

Het staat de verzoeker dan ook niet toe te begrijpen waarom het feit dat hij niet op de hoogte is welke de Arabische en Afrikaanse stammen in West-Soedan zijn, relevant is. Het gaat immers over de perceptie die anderen van hem hebben.

West-Soedanezen werden wel degelijk gediscrimineerd. Hoewel hij wel de kans kreeg om te studeren, bleek werk vinden voor hem, met West-Soedanese roots, onmogelijk omdat de regeringspartij de haat tegen West-Soedanezen aangewakkerde.

Dat hij de discriminatie die hij ervaarde “niet kan hardmaken” is daarenboven weinig verrassend. Is dit namelijk geen typisch kenmerk van discriminatie op, bijvoorbeeld, de arbeidsmarkt? Het slachtoffer ervan heeft een vermoeden dat hij/zij oneerlijk en op basis van zijn afkomst behandeld wordt, maar dit wordt doorgaans niet zwart op wit vastgesteld door de persoon die het discriminerend gedrag vertoont.

c) De politieke activiteiten

Wat betreft de politieke activiteiten van de verzoeker, moet opnieuw worden vastgesteld dat hij in Duitsland niet de kans kreeg om zijn fout recht te zetten (supra p. 5-6).

Overigens valt het zeer goed te begrijpen dat de verzoeker op een gegeven moment genoeg had van de status quo in zijn land, en een actievere rol wilde spelen op het politieke vlak. Hij maakte in Darfoer van dichtbij allerlei problemen mee (NPO 2 p. 8-9) en besloot zich te engageren.

d) De arrestaties

Ook wat betreft de arrestaties van de verzoeker, moet opnieuw worden vastgesteld dat hij in Duitsland niet de kans kreeg om zijn fout recht te zetten (supra p. 5-6).

Dat de verzoeker niet meer zeker weet wanneer hij de tweede maal gearresteerd werd, valt te begrijpen. Hij verliet zijn land immers bijna 10 jaar geleden.

Daarenboven, hoewel de officiële reden van zijn arrestatie nooit iets te maken had met zijn politieke activiteiten, feit blijft wel dat hij tot driemaal toe "willekeurig" werd opgepakt. De mogelijkheid dat het toenmalige regime haar tegenstanders door middel van dit soort pesterijen de mond wenste te snoeren, mag dan ook niet uitgesloten worden.

Gelet op het voorgaande moet aan verzoeker de vluchtelingenstatus worden toegekend.

2) Antwoord op de motivering van de bestreden beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Indien uw Raad op basis van onmogelijkheid, tot de conclusie komt dat er geen verband bestaat tussen de geleden schade en de feiten die hij aanbrengt, moet hem ten minste subsidiaire bescherming worden verleend wegens het reële risico dat hij ernstige schade in de zin van bovengenoemd artikel 48/4 zal lijden.

[citaten uit nieuwsartikelen aangaande de (veiligheids)situatie in Soedan]

Wat er nu, na de recente staatsgreep, zal gebeuren, is voorlopig onduidelijk. Zeker is alvast wel dat de rust niet snel zal wederkeren. Uit berichten van de internationale pers blijkt dat vooral in Kartoem en in Omdurman hevige protesten aan de gang zijn, die hevig worden bestreden door het leger.

Gelet op het extreem hoge aantal slachtoffers, en de extreme volatiliteit van de situatie in Soedan op dit moment, moet dan ook worden vastgesteld dat aan de verzoeker, indien hij niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

Inderdaad, uit wat hierboven uiteengezet wordt, blijkt dat in het licht van de recente ontwikkelingen in het land en de lessen die getrokken kunnen worden uit langdurige conflicten in andere landen, moet worden vastgesteld dat er voor de verzoeker zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar Soedan louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld, te meer gelet op het feit dat hij politiek actief was voor zijn vertrek.

Gelet op het voorgaande heeft het CGVS een beoordelingsfout gemaakt door verzoeker niet als vluchteling of zelfs als begunstigde van subsidiaire bescherming te erkennen, en heeft het dus de in het middel genoemde bepalingen geschonden."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"3. VRT NWS, Staatsgreep in Soedan: leger beeft burgerlijk-militaire overgangsraad op en roept noodtoestand uit, 25 oktober 2021.

4. La Libre, Coups de fouet et de filet: le Soudan renoue avec ses vieilles méthodes policières, 27 oktober 2021."

2.3. Bij aanvullende nota van 17 januari 2022 voegt verweerder "De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021" van 14 januari 2022.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Soedan uit vrees voor de autoriteiten. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielaanvraag, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent de modaliteiten en de redenen voor zijn verhuis naar Khartoem. Zo verklaarde hij voor de Belgische asielautoriteiten dat hij eind jaren negentig of begin jaren 2000 alleen naar Khartoem verhuisde om er aan de universiteit te studeren (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 1 juli 2021, p. 5; notities 11 augustus 2021, p. 3). Bij de Duitse autoriteiten liet hij echter optekenen dat hij in 2002 door zijn vader samen met zijn broers en zussen naar Khartoem gestuurd werd omwille van stammenconflicten en dat hij geen contact meer had met zijn familie in West-Soedan (Niederschrift über die Anhörung gem. § 25 AsylVfG (hierna: Niederschrift), p. 3). Hiermee geconfronteerd antwoordde verzoeker: “*Neen, kijk voor de duidelijkheid, hier heb ik alles eerlijk verteld. Ik kan het wel gebruiken, en ik denk dat het sterk is voor mijn relaas, maar neen, het is niet waar.*” (notities 11 augustus 2021, p. 17).
- Verzoeker verklaarde voor de Belgische asielinstanties dat hij zich in 2009 aansloot bij de politieke partij “*Sudanese Democratic Solidarity Party*” en dat hij secretaris was voor de jongeren. Uit verzoekers Duits asielaanvraag blijkt echter dat hij daar tijdens zijn eerste gehoor niets vertelde over enige politieke activiteit. Integendeel, hij gaf daar uitdrukkelijk aan geen interesse te hebben in de politiek (Niederschrift, p. 3). Ook verzoekers verklaringen in België kunnen niet overtuigen, daar hij geenszins doorleefd kan aangeven waarom hij in 2009 plots politiek actief werd (notities 1 juli 2021, p. 7) en bovendien onaannemelijk onwetend was over de activiteiten van zijn politieke partij (notities 11 augustus 2021, p. 9). Hoe dan ook kan niet worden ingezien waarom verzoeker op heden, meer dan 10 jaar later, nog gezocht zou worden door de Soedanese autoriteiten voor dergelijke beperkte politieke activiteiten die zich afspeelden over een zeer korte periode.
- Ook verzoekers verklaringen over zijn arrestaties zijn niet overtuigend. Zo sprak hij in Duitsland over een enkele arrestatie in 2008 en ontkende hij uitdrukkelijk dat hij later nog gearresteerd werd (Niederschrift, p. 3). Dit is geheel onverzoenbaar met verzoekers beweringen bij het Commissariaat-generaal, met name dat hij na de arrestatie in 2008 nog twee keer gearresteerd werd (notities 11 augustus 2021, p. 12, 14-15). Wat de arrestatie in 2008 betreft, dient te worden vastgesteld dat dit gebeurde in de nasleep van de aanval door de Justice and Equality Movement op Omdurman en Khartoem, zijnde een context die thans niet meer actueel is. Over de tweede arrestatie kon verzoeker niet eens vertellen wanneer deze plaatsvond en hoe dan ook waren de autoriteiten toen op zoek naar zijn huisgenoot en betrof het derhalve geen vervolging die gericht was op verzoeker zelf. De laatste arrestatie gebeurde volgens verzoeker in 2013 toen hij schoolgerief aan het verkopen was en hij een dispuut kreeg met overheidsfunctionarissen gezien hij geen smeergeld wilde betalen (notities 11 augustus 2021, p. 15). Zijn bewering dat het omwille van zijn politieke activiteiten was, blijkt louter op eigen vermoedens gebaseerd. Evenmin is het duidelijk op welke manier verzoeker vreest dat een dergelijk incident terug zou kunnen voorvallen.

6. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker bij zijn aankomst in Duitsland door landgenoten verkeerdelijk geadviseerd werd om niet de volledige waarheid te spreken, aangezien hij toch sowieso een negatieve beslissing zou krijgen. Hij voegt toe dat zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland werd ingediend in 2014, op een moment dat Europese landen te maken hadden met een zeer hoog aantal asielaanvragen, en dat hij in zijn beroepsprocedure niet de kans kreeg om zijn eerdere foutieve verklaringen recht te zetten en dat zijn tweede asielaanvraag daarenboven niet ernstig geanalyseerd werd.

Vooreerst wordt benadrukt dat het niet verboden is dat, in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het eerdere verzoeken bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van deze procedures te vergelijken, waaruit het bedrieglijk karakter van het relaas kan worden afgeleid. Dergelijke informatie betreft immers “*specifieke informatie*” conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

In het geval van verzoeker, die als hoogopgeleide 30-jarige man aankwam in Duitsland, kan niet worden aangenomen dat hij de onwaarachtige verklaringen aflegde bij de Duitse asielinstanties omdat hij door landgenoten geadviseerd werd dat hij toch sowieso een negatieve beslissing zou krijgen. Er kan immers niet worden ingezien waarom verzoeker de moeite zou doen om (deels) valse verklaringen af te leggen - wat meer doorzetting en luciditeit vraagt dan het weergeven van waargebeurde feiten - indien hij toch een negatieve beslissing zou krijgen.

Hierbij voegt zich de vaststellingen dat hij Duitsland via een lange en moeilijke reisweg over verschillende landen bereikte, waardoor het geheel onaannemelijk is dat hij dergelijke inspanningen zou doen om vervolgens aldaar verklaringen af te leggen die niet stroken met zijn leefwereld. Dat verzoeker wél de waarheid wilde vertellen tijdens zijn beroepsprocedure en een tweede verzoek, maar hiertoe beweerdelijk de kans niet kreeg, doet geen afbreuk aan zijn oorspronkelijke leugenachtige verklaringen. Hoe dan ook kan verzoeker het huidige beroep niet aanwenden om de negatieve beslissing van de Duitse instanties te betwisten.

7. Verzoeker verklaart tevens niet te kunnen terugkeren naar Soedan uit vrees voor problemen omwille van zijn West-Soedanese roots. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen hieromtrent, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoeker legt uit dat zijn grootouders afkomstig zijn van West-Soedan, waarmee hij groot Darfoer zou bedoelen (notities 11 augustus 2021, p. 5), maar hij weet niet waar ze precies vandaan kwamen (notities 11 augustus 2021, p. 5). Hij weet ook niet waar zijn vader geboren is (notities 1 juli 2021, p. 11).
- Verzoeker stelt te behoren tot de stam Misseriya, volgens hem een zogenaamde Westerse stam in Darfoer (notities 1 juli 2021, p. 13), maar hij moet toegeven niet veel te weten over zijn stam (notities 1 juli 2021, p. 13). Hij weet zelfs niet of het een Arabische of Afrikaanse stam is (notities 11 augustus 2021, p. 4). Verzoeker blijkt tevens geheel onwetend over Afrikaanse dan wel Arabische stammen in het algemeen (notities 11 augustus 2021, p. 4). Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat het niet relevant is dat verzoeker niet weet welke de Arabische en Afrikaanse stammen in West-Soedan zijn, dient te worden benadrukt dat verzoekers gehele onwetendheid over zijn roots en de stammen in het algemeen wel degelijk afbreuk doet aan zijn verklaringen over zijn stam, gelet op het verschil in behandeling tussen Arabische en niet-Arabische stammen uit Darfoer. Het feit dat verzoeker hiervan geheel niet op de hoogte is, wijst erop dat hij geen enkele voeling heeft met deze stammen en er dus ook niet toe behoort.
- Volgens de informatie in het administratief dossier is de stam Misserya een Arabische stam. Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoekers verklaringen over het behoren tot deze stam, blijkt uit voornoemde informatie niet dat Darfuri Arabieren risico lopen op vervolging door de overheid louter omwille van hun (oorspronkelijke) herkomst uit Darfur. Er blijkt evenmin dat Arabieren uit Darfur bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun (oorspronkelijke) herkomst uit Darfur risico lopen op vervolging.
- Dat verzoeker in werkelijkheid geen vervolging dient te vrezen omwille van zijn beweerde roots of stam blijkt ook uit zijn eigen verklaringen. Hij vertelde weliswaar dat hij te horen kreeg dat hij terug moest keren naar West-Soedan (notities 11 augustus 2021, p. 5, 6, 8), maar kon niet aangeven wie hem dan juist discrimineerde (notities 11 augustus 2021, p. 6). Hij beweerde tevens dat hij geselecteerd werd om te beginnen werken bij een bedrijf in Khartoem en daarna toch ontslagen werd omdat hij van West-Soedan was, maar hij blijft hierbij steken in hypothesen (notities 11 augustus 2021, p. 6). Uit zijn overige verklaringen blijkt dat hij geen problemen ondervond om identiteitsdocumenten te verkrijgen, dat hij over een nationaal nummer beschikt (notities 11 augustus 2021, p. 7), dat hij zonder problemen aan de universiteit heeft kunnen studeren en een bachelordiploma behaalde in de hoofdstad, alsook dat hij een eigen zaak kon opstarten.

8. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat West-Soedanezen wel degelijk gediscrimineerd worden. Hij stelt dat hij wel de kans kreeg om te studeren, maar dat werk vinden voor hem onmogelijk bleek omdat de regeringspartij de haat tegen West-Soedanezen aanwakkerde. Hij vindt het bovendien niet verrassend dat hij de discriminatie die hij meemaakte niet kan hardmaken.

Dienaangaande dient te worden geantwoord dat, om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, alle omstandigheden in rekening moeten worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

De *in casu* ingeroepen discriminatie – indien al waarachtig - is hoe dan ook onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

9. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongelooftwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het proberen goedpraten van zijn afwijkende verklaringen in Duitsland, het trachten op te vullen van de hiaten in zijn verklaringen aangaande zijn politiek engagement en het uiten van de hypothetische mogelijkheid dat hij drie keer “*willekeurig*” werd opgepakt omdat het toenmalige regime hem met dat soort pesterijen de mond wilde snoeren. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

12. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de huidige politieke en veiligheidssituatie in Soedan betreft, blijkt uit de informatie die verweerder aanhaalt in zijn aanvullende nota, toegekomen op de Raad op 17 januari 2022, “*De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021*” van 14 januari 2022 dat het leger onder leiding van luitenant-generaal Abdel-Fattah al-Burhan op 25 oktober 2021 de overgangsregering en de soevereine raad ontbindt. Burhan roept de noodtoestand uit, en belooft vast te houden aan de grondwettelijke verklaring en het Juba Vredesakkoord, en verkiezingen te organiseren in juli 2023. Uit protest tegen de coup vinden er demonstraties plaats en er worden acties van burgerlijke ongehoorzaamheid opgezet in het hele land. Op 2 januari 2022 treedt premier Abdalla Hamdok af te midden van een politieke impasse. Tijdens zijn televisieoptreden die zondagavond verklaart hij dat hij er niet in geslaagd is een compromis te vinden tussen de heersende generaals en de prodemocratische groepen. Niettegenstaande er nog steeds sprake is van een politieke crisis, en van geweld vanwege de overheidsdiensten en arrestaties, blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat de recente ontwikkelingen in Soedan van dien aard zijn dat er sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen. Het geweld door de veiligheidsdiensten kadert binnen het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties, waarbij er doden en gewonden kunnen vallen, en er demonstranten en eventuele omstaanders worden gearresteerd. Daarnaast vinden er arrestaties plaats van personen met een specifiek profiel (zoals politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten en persmedewerkers, advocaten, leden van lokale *resistance committees*, ...). De geraadpleegde bronnen bevatten evenmin indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert. Hoewel er sprake is van intensiverend geweld in Darfoer, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas in het zuiden, en boerenprotesten in het noorden van het land, blijkt uit de beschikbare informatie dat het type geweld waarvan sprake is na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de veiligheidsdiensten, niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

De verwijzingen in het verzoekschrift naar nieuwsartikelen van 21 september 2021, 25 oktober 2021, 27 oktober 2021, 28 oktober 2021, 2 november 2021 en 8 november 2021 aangaande de coup in Soedan, doen geen afbreuk aan voornoemde informatie van verweerder, die gebaseerd op talrijke en actuelere bronnen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

13. Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). Verzoeker laat na in zijn verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze "*artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie*" geschonden zou zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS